

BỜ VAI

*Năm năm chàng chưa lại
Như ngày xưa - mỗi ngày.
Mười năm chàng chẳng thấy
Hun hút cõi trời mây.
Thiếp ngồi may vá lại
Áo đạn thù tả toi,
Chàng ơi, xa vắng lạ,
Chập choạng bóng chiều rơi
Cùng lá thu vàng lạnh
Núu lại ngày qua mau,
Mà ngày không dừng lại
Xuyên thắm nỗi nhớ nhau.*

*Chàng băng đòai gánh nước,
Phạt nứa ven rừng cao,
Nước non còn đâu nữa
Chỉ còn nước mắt rơi
Và những nắm mộ đòai
Nghìn thu cùng cây cỏ !*

Năm năm rồi mười năm,
Mười năm vài năm lẻ
Gói thắm lệ thương chàng
Gói bay từng sợi nhỏ
Kết thành vành khăn tang.

Thiếp lên rừng tìm mộ
Còn sót khúc xương vai
Tóc mây xưa đốm bạc
Quanh ta còn trời xanh
Về Nam dù vụn dậm,
Lưng thiếp ấm vai chàng.

Em cảm ơn đất trời
Còn cho lại bờ vai
Bờ vai chàng em tựa
Ngủ nốt đêm lạc loài.
Ngày mai về quê mẹ
Em còn mãi bờ vai !

(Th. 4-2022)

Tôi nay đã 84 tuổi rồi. Khác với cảnh trời mây hôm trước oi bức, hôm nay lại u ám đầy mây. Tuổi già nhớ Phạm Sạch Sẻ coi như cùng huyết thống nhớ Giang nhớ Ân nhớ Dũng cùng San sọ với Hiền đen là những nguồn yêu thương cho tuổi tôi già cõi đời sinh. Tôi làm bài thơ theo lối cổ phong thể hành phá cách tặng riêng cho các tên này. Nhiều lúc tôi muốn quên mặt mũi tên tuổi của bạn tôi đi để thờ ơ làm một kẻ vô tình bạc nghĩa khi nghe tin chẳng lành chợt đến với tôi.■